

DYSTYNKCYJA (10) *sb f*

di- (9), dy- (1); -ti- (8), -ty- (2); -ctia (9), -kcyja (1).

sg *N* dystynkcyja (4). ◇ *G* dystynkcyjej (2). ◇ *A* dystynkcyją (1). ◇ *pl A skrót* distincti. (1). ◇ *N* sg (*lat.*) distinctio (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

1. Określenie istniejącej różnicy, rozróżnienie, odróżnienie [*distinctio* – rozdzielenie *BartBydg*; – rozdzielenie *Mącz 416b*; – różność, rozdział *Calep*; różność, – *distinctio*, rozeznanie *Cn*] (9) : *SarnUzn F* [2 r.]; iáko oćiec ma żywot łam w łobie/ ták dał łynowi mieć żywot w łarnym łobie rć. Iáľna dyłtynctia/ między żywotem/ á żywotem/ iáko y między oycem á łynem. *NiemObr* 109.

dystynkcyja czego (2): zá tymi łłowy y dıfıncıto perłon/ y łentencia pıłmá łwıęteľo ľepıey łıe wykłáda *SarnUzn B7v, F*.

a. Interpretacja prawna (2) : Wradzie przypomınała łıę ona dıfıncıta naSeımie vczynıona zerozne postepki, rozno maıá bydzvwaz one *ActReg* 140; Tu potrzebny ıest rozdzıal on, co zowá *Iuristae, Dolus, lata culpa, levis culpa*. A to ku obıalńnıenu tych kontráktów [...] Bo tá dıfıncıtıá o wielkıch rzeczách nas vpomına, y łzeroko łıe ćıágnıe. *SarnStat* 1272.

b. Rozdział dzieła, księgi (2) : (*marg*) Pátrz w dıfıncıtı.: 25, y 19. w ıego [*Kalwına*] ıńłtı. (–) *GrzegRóżn N2 marg*; iáko támże áż do końcá teyżę dıfıncıtyey Grácyan pıłze *CzechEp* 335.

2. Pauza, przerwa w mówieniu, znak interpretacyjny [*distinctio* – *cecha, znak rozdzielenia Mącz 416b; punktowanie* – *distinctio Cn*] (1) : Ale ıełłıby kto wátpıł około dıfıncıtıey tego mıeyłeá [1.*Cor* 8/6 „jeden ıest Bog, Ojciec, z którego wıszystko” czy „jeden ıest Bog Ojciec, z którego wıszystko”] ııechay czyta do *Kolołenłow* 2. káp. gdzie thám ták naydzıe pıęknı wykład mıeyłczá tegoż *SarnUzn G*.

Synonimy: **1. rozdział, rozeznanie, różność; 2. rozdzielenie.**